

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 11. De gravitate peccati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Februarius. (☉☉):(☉☉☉☉):(☉☉):(☉☉☉☉):(☉☉☉)

DIES XI.

De gravitate Peccati.

I.

SI invenire locum potes, ubi DEUS non sit, & ubi peccatum tuum ejus conspectui subtrahere possis, consentio, dicebat Sanctorum quidam infami cuiquam fœminæ, ut id committas, at ubi locum illum invenies?

Psal. 138. v. 2. Si ascendero in cælum, inquit Propheta, tu illic es; si descendero in infernum, ades. Quid? Auderésne DEUM offendere, ubi præsens est? Auderésne abominationibus tuis contaminare oculos tam puros, qui cessare citius possent te videre, quàm iniquitates tuas tolerare? Auderésne turpissimum hoc facinus, non dicam coram viro honesto, sed vel coram domesticorum tuorum aliquo committere? éstne DEUS minore dignus reverentia? Scis, te à DEO videri, dum hoc peccatum perpetras; scis, eum infinitè illud odisse; & id committis? Scis, eum id æterno supplicio punire posse, eo ipso temporis puncto, quo id admittis; at non scis, an non id reapte punire velit; & id perpetrando non contremiscis? Quæ insolentia! Quæ temeritas!

II. Si

II. Si invenis momentum aliquod, quo *Februarius.*
DEUS tibi non benefaciat, eo momento
eum offendas, per me licet. At quia nec
unicum vitæ tuæ momentum est, quod non
pluribus beneficijs divinis insignitum sit,
qua fronte illud ingrati animi vitijs con-
spurcare audes? DEUM offendere, quanta
insolentia? DEUM offendere benefactorem
suum, quàm turpis beneficiorum oblivio?
Sed eum offendere illo ipso momento, quo
suis te beneficijs obruit; verba desunt,
quibus tanti sceleris gravitas expri-
mi queat. Verùm ex ipsa ejus patientia,
qua nos tolerat, ex ejus bonitate, qua nobis
parcit, incitamentum, vel ansam audaciæ
suæ sumeret. Possentne ipsimet dæmo-
nes eó malitiæ progredi? DEUS bonus
est: Ego igitur malus ero; is me tolerat,
is me exspectat; igitur impudenter eum
offendam. Quæ consequentia? Et tamen,
an non ego ipse millies hunc in modum
ratiocinatus sum, saltem mea vivendi ra-
tione?

III. Si actionem aliquam exercere potes,
cujus DEUS non sit particeps, aut motum
aliquem cordis excitare, vel actum intel-
lectûs elicere, qui ab ipso non oriatur, con-
cedo, ut hunc ad DEUM non dirigas: Si
nullus eorum est, cujus principium DEUS

I

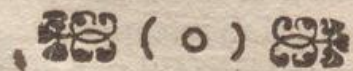
non

Februarius. non sit, non exigo, ut ejusdem sit finis. At, si nec gressum movere, si nihil penitus agere potes, quin is saltem tecum agat, quin te adjuvet, quomodo ad patrandum peccatum ipsius concursu abuti audes? Visne quodammodo DEUM iniquitatum tuarum reddere vel complicem, vel ministrum? Ex ipsius potentia, & auxilio instrumenta cedis scelerum tuorum, & manum ejus omnipotentem, & beneficam ipsius met pectore, ut ita dicam, transverberando adhibes. Quantus furor? Heu me! fateor Domine; sic ego millies tecum egi: idque cum summa mei confusione agnosco, & spero, dolorem, quem propterea concipio, mihi veniam obtenturum.

*Si occasio DEUM offendendi se offeret, dic tibi-
met ipsi: Quid? audebone offendere DEUM praesentem, & quidem illo ipso tempore, quo mihi benefaciat?*

*Servire me fecisti in peccatis tuis. Isa. 43.
7. 24.*

Idcirco tu deterior, quia DEUS melior, ut redundantia Clementiae coelestis libidinem faciat humanae temeritatis. Tertull.

DIES